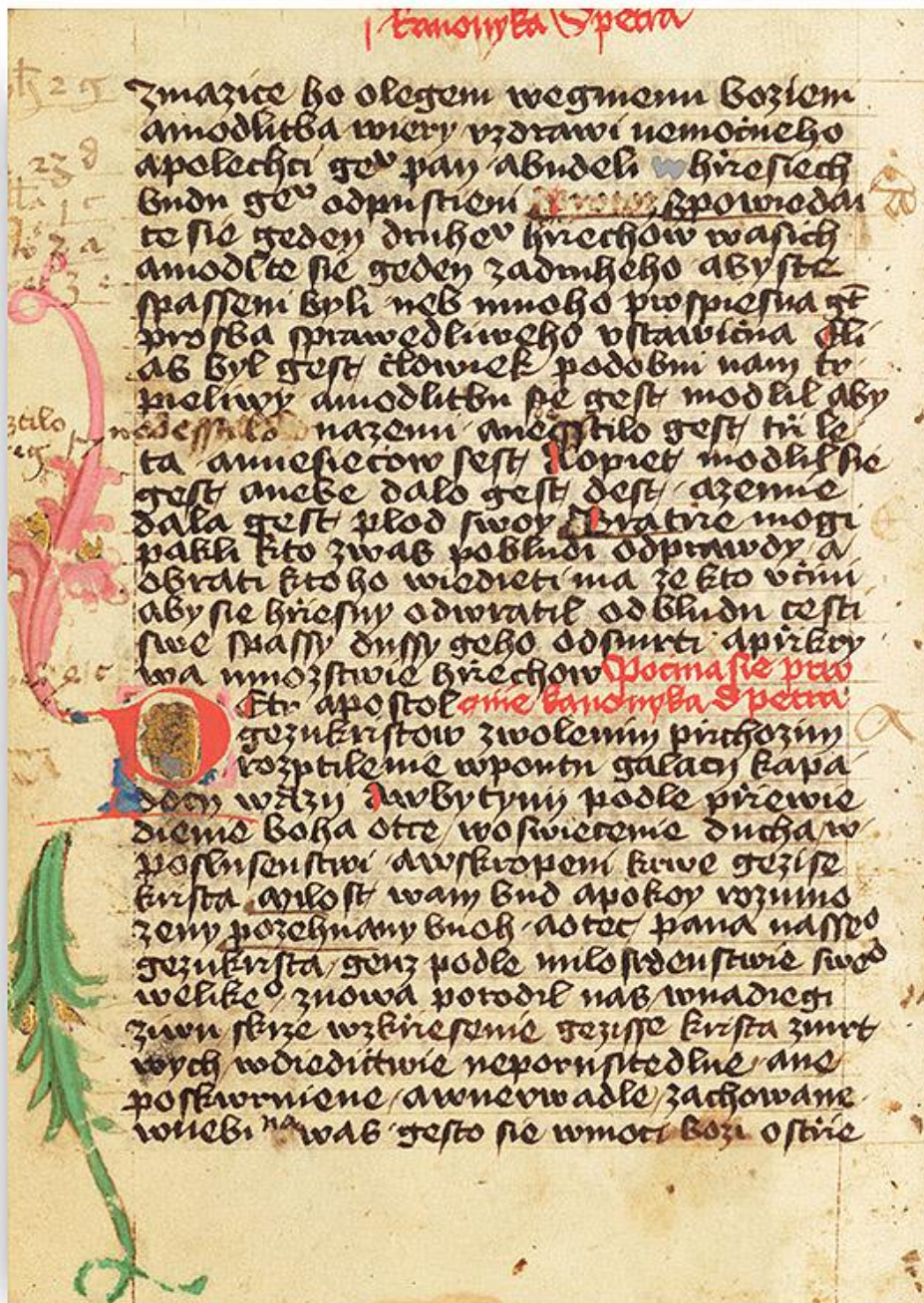

Gotika

Nový zákon Inárský

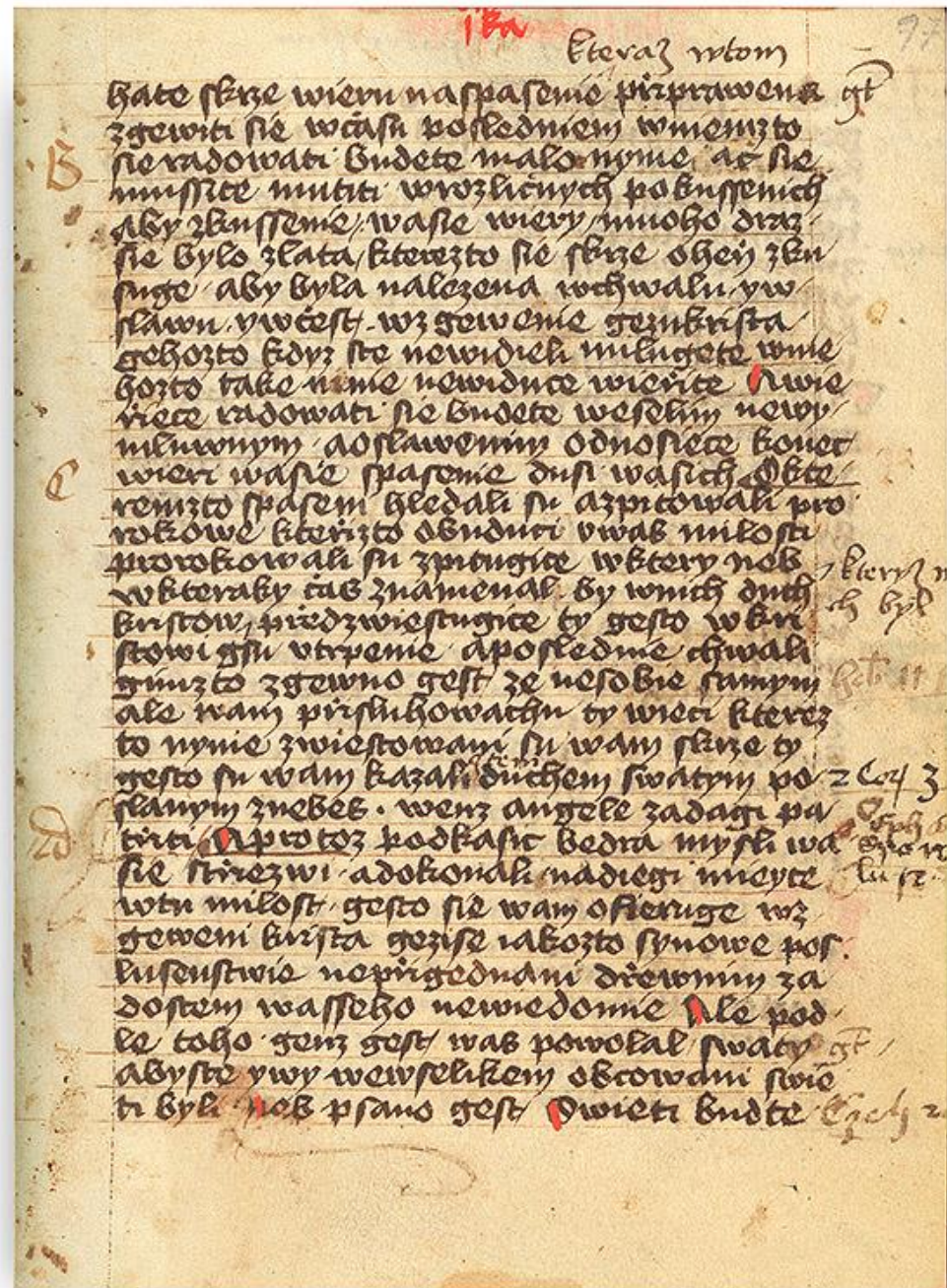
[rukopis].

Polovina 15. století, psáno
na pergamenu.

SVK PK, sign. 21A 35;

mikrofilm sign. 53A25;

www.manuscriptorium.com

**Zlomek latinského pergamenového graduálu
z 2. pol. 15. stol. [rukopis].**

Iniciála s rozvilinami. Torzo použité na barokní vazbu.
SVK PK, sign. 21A90

Pergamenový latinský rukopis použitý na vazbu z roku 1620, později zakrytý papírovým potahem. Objeven při restaurování z prostředků EU-IROP v roce 2019. SVK PK, sign. 5A116

Nider, Joannes:
Praeceptorium divinae legis. [Kolín nad Rýnem, před 1473.]
 Ručně malovaná výzdoba.
 Knihovna františkánského kláštera v Plzni, sign. 21MF64

elemosinarum.
 Tertium quoniam homo teneatur ad elemosinam a quo non
 Tertium de furto a rebus inuentis
 Quartum de empore et venditione.
 Tertium de contractibus usurariis
 et lucris.
 Septimum de restitutione
 Octavum de suffragiis mortuorum
 Nonum per quam animae defunctorum
 iuuari possunt.

Capitula octauae praepit.

Primum capitulum de mendacis
 quoniam sit modeste.
 Secundum de peccatis carnis permissione
 iactantia.
 Tertium de falso testimonio

Capitula nonae praepit.

Primum capitulum de ignorantia
 quod triplex a quibus periculosa
 Secundum de cognitione propria et
 defectu
 Tertium de ignorantia quoniam excusat
 et quod triplex ignorantia
 Quartum de concupiscentia

Capitula decimae praepit.

Primum de concupiscentia aliena
 in muliere
 Secundum de penis transgredientium
 de calogis de inferno tenebris
 igne frigore

Tertium de penis interioribus
 damnatorem.
 Quartum de pena damnatorum
 respectu superiorum
 Quintum de primo suantium
 de calogis. Et primo de gaudiis
 quoniam sensuum
 Sextum de visione corporali
 delectabilissima et aliorum
 sensuum perfectione
 Septimum de rebus
 Octavum de aurea et aureola
 fructu
 Nonum de fructibus bonorum
 Decimum de societate
 iocundissima
 Amicitia concordia et honore
 Undecimum de interioribus
 gaudiis inaccessibilis
 concupiscentibus quae
 concione intellectus
 ratione subtilium
 Duodecimum de
 deobsequio anime
 sanctae visionis dilectione
 et apprehensione

Et sic est finis.

De calogis legibus
 factis omnibus
 inuitis
 thoplat
 totum
 o di
 to in
 multis
 gaudis
 fructu
 to in tabulis
 exarata lapideis
 postremo quod per
 incarnationem
 altissimi uerbum
 pro palata cristis
 colis. ubi quidam ait
 Si vis ad
 vitam ingredi serua
 mandata.
 Hanc normam
 doctorum fidelium
 regulam iter et
 directorium esse
 ostendens a fratre
 meo cordis qui
 predicatorum
 uis satisfacere
 cupiens per
 multorum
 temporum
 curricula ex
 famulatu
 dicit di
 tunc solum
 praepitum
 p dicitur
 quod pro
 confessorum
 debitis
 exercitiis
 particularia
 et
 specialia dei
 et ecclesie
 mandata
 in unum
 praepitum
 colligere
 in sequentibus
 stuo in
 singula de
 calogis
 praepita
 sicut in
 tinguere
 do per
 specialia
 capitula
 ut ita
 praepitum
 poterit
 cuius
 lucidius
 pro quo
 labore
 in pro
 a loco
 sequentium
 orationem
 impetri
 quae
 tula
 quae
 paruula
 ut eter
 ne sapientie
 a qua
 cuncta
 bona
 procedunt
 pro primo
 copulari in

Pro Conuenticis Plznenſiſi. Fin. Minus. 1471
 patria tandem merearunt.

**Incipit praepitium diuinae legis
 Capitulum primum.**

Sunt igitur tria principaliter
 praepitum nota
 praepitum
 la. Primum quod
 stricte
 des uelit
 praepita
 sua
 custodia
 Decimo quod
 natiuibile
 sit
 deo
 in
 praepitis
 suis
 per
 obedienciam
 sibi.
 Tertio quomodo
 praepita
 habere
 distinquat.
 Quartum
 ad
 primum
 illud
 docet
 scriptura
 multipliciter.
 Nam per
 transgressione
 praepiti
 uini
 de
 non
 edendo
 fructum
 uetum
 primum
 patet
 et
 tota
 posteritas
 damnata
 est
 gen. ii. Item
 praepitum
 uolentem
 meditari
 da. in
 domo.
 extra
 in
 via.
 dormiendo.
 et
 uigilando.
 deu. vi. Item
 primum
 praepitum
 per
 blasphemiam
 quida
 transgre
 dies
 a
 deo
 iubetur
 extra
 castra
 ab
 oibus
 lapidari.
 leuit. xxiiii.
 Item
 quida
 modica
 ligna
 sab
 bato
 colligens
 similiter
 lapi
 datur
 numer. xv. Item
 Saul
 se
 sed
 sonu
 stre
 tra
 dei
 praepitum
 seruans
 uictimanda
 de
 regno
 eicitur
 et
 a
 demone
 possidetur.
 i. rex. vi. Item
 oia
 archam
 co
 tra
 domini
 praepitum
 tangens
 subi
 tanee
 a
 deo
 occiditur.
 ii. regu
 vi. Item
 pro
 ltra
 bonus
 contra
 dei
 praepitum
 manducans
 patet
 no

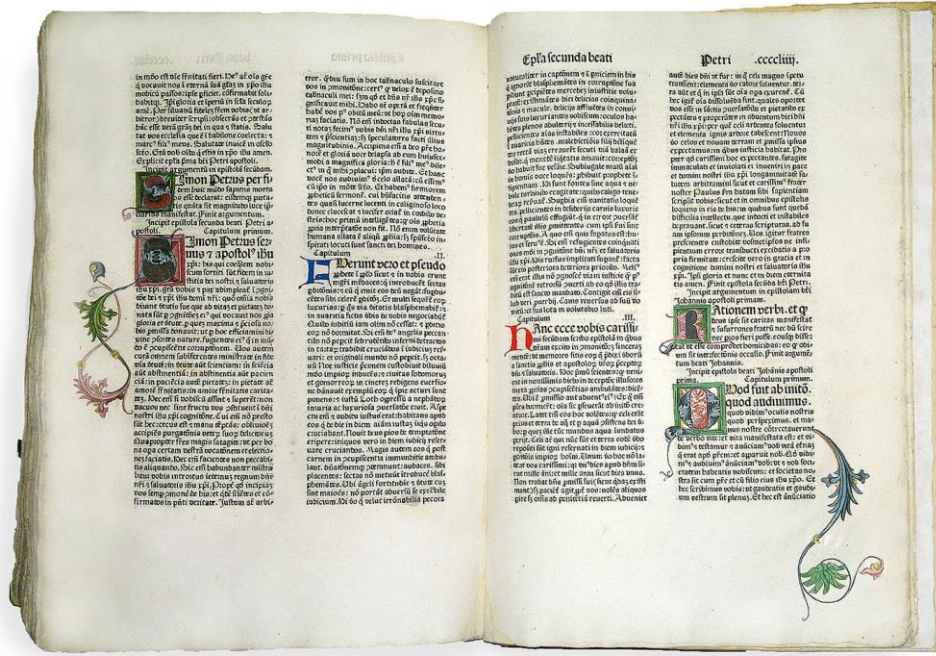

Rainer z Pisy: Pantheologia sive Summa universae theologie.
Norimberk, 1477.

Ručně malovaná výzdoba. Gotická vazba.
SVK PK, sign. 3272

Bible latinská. Norimberk, 1478.
Ručně malovaná výzdoba. Gotická vazba. Restaurováno.
Knihovna františkánského klášteřa v Plzni, sign. 21MA2

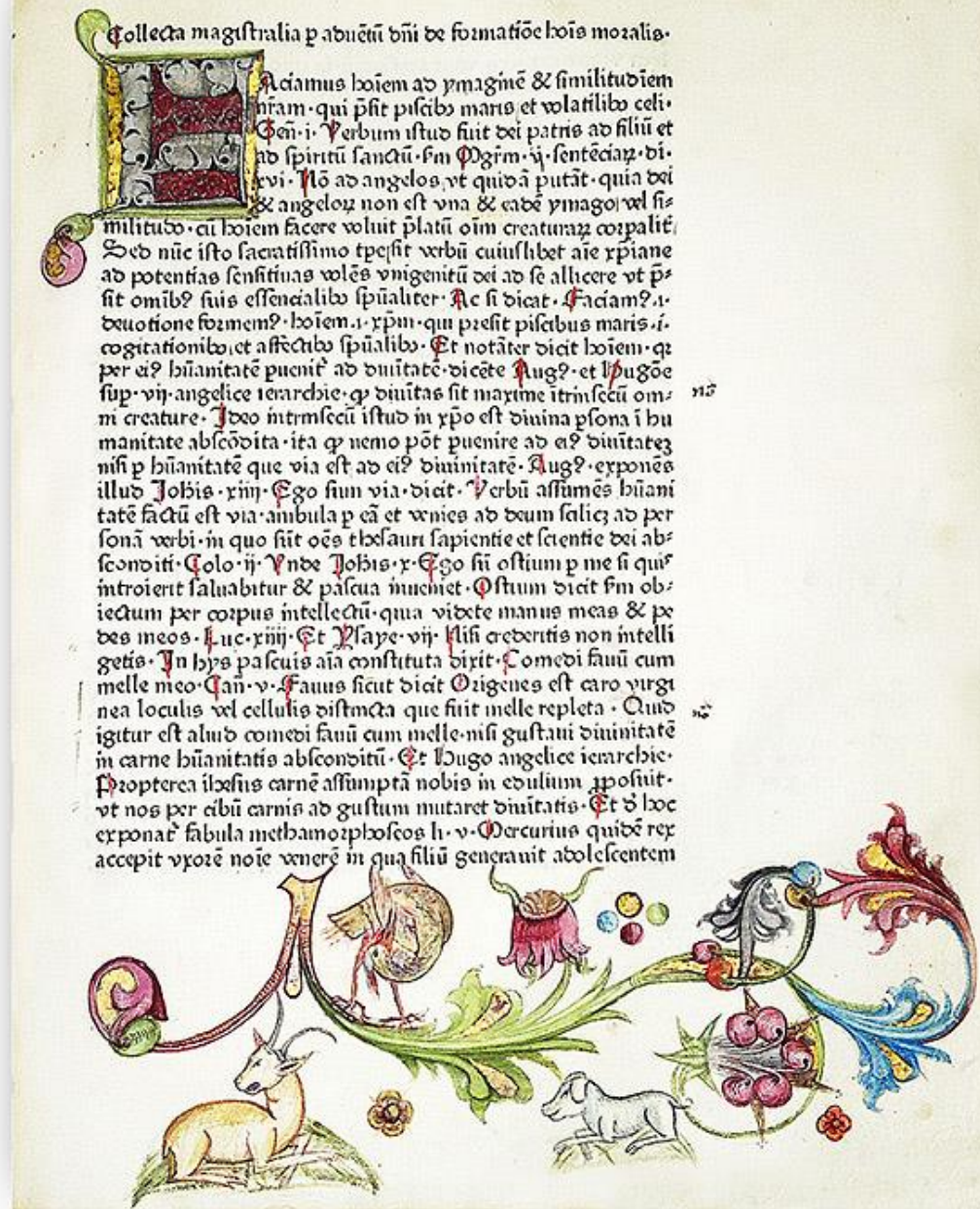

Collecta magistralia. Sermones per adventum domini de formatione hominis morales.

Norimberk, 1479.

Ručně malovaná výzdoba.

Knihovna františkánského kláštera v Plzni,
sign. 21MB19, přív. 1

tie tva gaski morem zemze a hladem
strawna bude prostred tbe. A tze
tie gaski tva mezem padne okolo tbe
Ale tzezi gaski tviu - we wstehy
wiete rozplyli a mecz z nozuz wytch
miponich. Y naplunim prechlowost mu
a odpogimuti kazy rozshnewam memu
w nich. A wicestim sea budu wicideti ze
ya pan mluwil sem w horliwosti me.
Edyz naplunim rozshnewanieme w nich
A dam tie w puffed a w potupu narodo
kterez okolo tbe su pzed obliegege wfe
hkeho ktoz minno tie puogde. Y budeis
w potupu aw ruzhanie przelad a odwa
w narodech ktery okolo tbe su edyz vci
min nad tdu sandy w prechlowosti a w
rozshnewani y w lam hniewu Jan pan
mluwil sem. Edyz possli strzechy hladu
na yhorffe namie gestto budu smetono
ffie. a ktery possli abych zatratil was
A hlad shromazom nawy. a zetu v
was huol chlekwu. A w pusti w was
hlad a schynayhorffe az dozahymu
tie. A mor a krew. puogdu przestie a
mecz v wudu naticie pan mluwil sem.

Wstala se rzec panie Lu VI
kennie rzeczy Synu slowieci
Woloz twarz swu k horam y za
helskim a prorokowi budeis k nim a
dies. Ktery yzrahelske slysse slowo pa
nie. Toto die pan buoch horam a pahrb
kom skal y w dolim. A y ya w wudu na
was mecz a zatratim wysofci waffe. a
zrusim oltare waffe zlamany budu po
dobizny waffe. a pomocz y bite waffe
przed modlam waffimi. A dam rzechy
synuow yzrahelskych przed twarzi po
dobizny waffich. a rozplyem kosti waffe
okolo oltarzuow waffich we wffech prie
byczich waffich. A diesta pusta budu a
wysofci z kizeny budu a rozmetany a za
hynu oltarzi waffi a zlamani budu a pce
stani modly waffe. a zertieni budu mo
dlarzstwi chramow waffi. a shlazena
budu dieła waffe a padne zabity v pro
stred was a zwiet ze ia pan. A ostawi
w was ty gestto yzrahel mce w narodech

Edyz rozplyli was do zemz. Y zpomi
nati budu namie wyswobozeni waffi w
narodech k nimz iati wedom su. neb se
zertel sroce gich smilnie a odstupigie
odenne a oci gich smilniece pomodlach
swych. A budu mzezi sami sobie we
zlych wiezech ktery biczu cizini we
wffech ohawnostech swych. Y budu
wiedieti. ze ya pan ne nadarmo mluwil
sem abych vejiml gim zle to. Toto die
pan buoch dder ruku tviu a obraz nobu
tviu a rzgy. A ch nastoye na wffechy
ohawnostizlych wiecy domu yzrahel
skcho neb mezem hladem a morem pa
dnuti magi. A k toz daleko gest. morem
v mze. A le k toz blizko mezem padne.
A k toz ostane a obliege budu hladem v
mze. Y doplunim rozshnewanieme w
nich. A bude wicideti ze ia pan. Edyz
budu zbity waffi v pstrcdku mod wa
ffych na wffechim pahrbku wysokim
y na wffech wffich hor. y pod wffci
kym drzewem watolestrym y pod wffe
hlym dubem wicawym y na kizdem
miefite edez zapalowali k dila woma
wffem modlam swym. Y zstani ruku
mu namie. a vejiml zemi pusti a opu
stieni odpustie deblata we wffchlych
przibychich gich. A budu wicideti
ze ya pan.

Capitola. VII.

Wstala se rzec panie kennie rzki
cy. A ty synu slowieci Toto
die pan buoch zemi yzrahelske.
Konez prziffel. prziffel konez. na cty
zi strany zemie. A ymie konez na tie.
a wypustim prechlowost mu na tie a su
diti budu tie podle gest twych apozim
proti tobie wffechy ohawnostitwe. a
ne odpustio k mena tdu a ne smiligi
se. Ale gesty tve polozi natic a ohaw
nostitwe vprostred tbe budu a z wiet
ze ia pan. Toto die pan buoch T rzyen
gedna. t rzyen ay prziffa k onez prziffel
prziffel konez. Procz tylo gest proti to
bie ay przifflo. przifflo potrenie na tie
genz bydils w zemz prziffel cas. W lico
ge den zabigane a nestawy hoc. A ymie

zblizka wyle hniew muoy na tie adpini
prechlowost mu w tobie a suditi budu tie
podle gest twych a wlozim na tie wffce
ky styck h rzechy tve a ne odpustio k
me ani se smiligi. A le gesty tve wlo
zim natic a ohawnostitwe v pstrcdk tbe
budu. Y zwiet ze ia sem pan repucz.
A y den ay prziffel wfflo potrenie w
zkwil prut w zplodila se p ycha. Nepra
wost wstala na prutu nemilostiwosti.
nezmetch a nez lidu ani z wuku gich y ne
bude odpogimuti w nich. Y prziffel cas
prizblizil se den k toz kapuge ne radug
se. A k toz prodawa nek wief neb hniew
na wffek lid ge. Neb k toz prodawa
k tomu goz prodawa newrati se zase. a
gesttie w z w ych ziwnost gich. Neb wi
dienie k wffemu mnozstwi. gcho ne po
stupi zase. A miz w neprawosti ziw
ta swego nebude posyken. Zatrube w
teubu v prziprawe se wffekim. a nenie
koby stel k dgi. Neb hniew muoy na
wffekim lid gehomez w nie mor a hlad
w mze. A k toz na poli ge mezem v mze
a kery w hieffie morem. a hladem se
zeam budu. A spasem budu ti k toz v re
ku z nich. Y budu na horach iako holi
bige w doline. W wffekim straffliwi geden
kizdy w neprawosti swe. Wffekim ruce
ostabnu a wffekim kleria wodami pot
ku y opassi se zimem. a przikryge ge
strach a na kizde twarzi pohanieme. a
na wffech hlawa ch gich hlyna. Strze
bro gich wen w wywieno bude. a zlato
gich bude w hnuog. Striebro gich y zla
to gich nebude mocz wyswoboditi gich
w den prechlowosti panie. Duffe swe ne
nasytie a bzychowe gich nebudu napl
nieni. Neb pohorffente nepwosti gich
stalo se. a obraszazapon swych v p ychu
pofozili. a obrazy ohawnostiu swych. a
podobizny vejiml z nicho. Y wicideti dal
sem gim to k nechtone. a dam to gesttie
w ruku gychy. E rozchwatani a nemilo
stiwym zemie k lypczu a posskewnie to.
Y odwrati twarz mu ot nich a posskew
nie mynost mu. a wgedu w ni w ypu

stieny a posskewnie gi. Wgin konez
ne zawrzenie neb zemie pba gest sandu
kewi a hiefflo plno ne prawosti. Y pri
wedu na yhorffie z naroduow. a wlasti
budu domy gich. a prestat kazi pyffe
mocznych. a wlasti budu swatymeni
gich. W k toz edyz przigde gi. Hledati bu
du pofoge a nebude zarnucenie na zar
mucenie przigde a slyffeme nastlyffeme
A hledati budu wicideti od proroka. a
zakon zabhyne od kurez. a radda od star
ffich. Kral kwiehti bude a kurez oblie
ce se truchlowosti. a ruce lidu zemie zar
mutie se. Podle cest y gich vejiml gim
a podle sanduow gich suditi budu ge. a
zwiedel ze ia pan.

Wstala se w sffestem letie. a
w sffestem miesyccy w paty den
umieszye. Ja sediech w domu me
a starzy Judstti sediechu przedem mu.
Y spadla tu na mie ruka pana kba. Y
widel sem a y podostwie iako patie
nie ohnie od wzeryenie led w gcho a do
luow ohni. A od led w gcho a w hnu
ru iako wzeryenie blesku a iako wicidie
mosazy. A wyskryfili se podostwie
ruchy popadame za k toz w lasow bla
wy me. Y pozdwihl mne duch mery
nebam a zemi a privedl mne do geruzale
ma v widieni boziem. Podle dwezi
w mtrznich gestto patiechu na puolno
cy. tu edez byla postawena modla hnie
wu k wzbuzeni k nenawisti. A ay tu
slawa kba yzrahelskcho podle wicid
nie ktery sem byl widiel na poli. Y rzekl
kennie Synu slowieci w wged ozi swe
k gesttie puolnocnie. Y w wged sem o
zime k cestie puolnocne. A ay odpuolno
cy brany oltarow modla hniewu wro
w giti. Y rzekl kennie Synu slowieci
go se zda widiffly ce totto cime ohawno
sti w hieffie ktery duom yzrahelsky tim ti
to abych daleko ossel od me swatymie.
A gesttie obratie se v rzyffo ohawnosti
wiffie. Y w wged mne k dwezi sffek
ge. Y widiel sem a y diera gedna w
stienne. Y rzekl kennie Synu slowie
ci.

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Bible pražská. Praha, 1488. Ručně malované iniciály a rubriky. Restaurované. SVK PK, sign. 20A1993.

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Prolog se Jeremiasa prorok... Towa Jeremiaszowa...

Bible pražská. Praha, 1488. Ručně malované iniciály a rubriky. Restaurované. SVK PK, sign. 20A1993.

Fortitudinē nō solū in uincēdo: sed etiā plus in tolerādo cōstare. Ca. XLII. Potestates nō irritandas: & adulationibus nō attendendū. Ca. XLIII. De temperantia & eius partibus. Ca. XLIII. Officio sibi cōgruo quēq; studere debere. Ca. XLIII. De pulchro & honesto. Ca. XLV. Quā naturalia pulchra sint & honesta: Turpia uero cōtra naturā. Ca. XLVI. Quāq; passionū restrictione pulchrū illud possit acquiri. Ca. XLVII. De tribus generibus hominū: iniurias accipientiū: & q̄ perfectio etiam hic quodam modo sit imperfecta. Ca. XLVIII. De uanitate calcanda. Ca. XLIX. Officiorum gratia ministros altaris maxime deceat: quod testimonio leuitici comprobatur. Ca. L.

Finis

Diuina scripturarum intentissimi ac diligētissimi p̄scrutatoris: sancti deuotiq; uiri Ambrosij episcopi Mediolanē: ecclesiā doctōris disertissimi: Officiorū liber prim⁹: In quo de officijs tractat quā honestati cōuenire uident: In qua uitam beatā postitam esse: minime dubitatur: Feliciter incipit.

Qua ratione diuinus doctōr Ambrosius officium docendi susceperit: & quid docēdo assequi desideret. Cur etiā discendū sibi simul & docēdū arbitretur. Ca. I.

On arrogans uideri arbitror: si inter filios suscipiam affectū docendū: cum ipse humilitatis magister dixerit: Venite filij audite me: timorem domini docebo uos. In quo licet & humilitatem uerecundia ei⁹ spectaret & gratiā. Dicendo enim: timorem dñi: qui cōmunis uidetur eē omnib⁹: expressit in signe documētū uerecundia: Et tñ cū ipse timor mitiū sit sapientia & effector beatitudinis (qm̄ timentes deū beati sūt) p̄ceptorem se sapientia: euidēda: & demonstratorem beatitudinis adipsē cōceda: euidēter significauit. Et nos ergo ad imitandā uerecundiā sedulitas cōferenda gratiā nō usurpatores: quā illi spūs infudit sapientia: & per illum nobis manifestata sūt & uisū cōperta atq; exemplo: uobis quasi liberis tradimus: cū iam effugere nō possum⁹ officij docendi: qd̄ nobis refugientib⁹ imposuit sacerdotij necessitudo. Dedit etem deus quosdā quidem aplos: quosdā autem pphetas: alios uero euangelistas: alios autē pastores & doctores. Non igit̄ mibi aplos gloriā uēdico. Quis em hoc: nisi quos ipse filius elegit dei: Nō pphetas: grām: Nō uirtutē euangelista: Non pastor circūspēctōne: sed tñ modo intentionē & diligentia circa scripturas diuinas opto assequi: quā ultimā posuit ap̄ls inter officia sanctorū: & hanc ipsā: ut docendi studio possim discere. Vnus em uerus magister est: q̄ solus nō didicit: qd̄ oēs doceret. Homines autē discūt prius qd̄ doceant: & ab illo accipiunt qd̄ alijs tradāt. Qd̄ ne ipsum quidē mibi accidit. Ego em raptus de tribunalibus atq; administratiōis infulis ad sacerdotium: docere uos coepi: quod ipse non didici. Itaq; factum est: ut prius docere inciperem: q̄ discere. Discendū igitur mibi simul & docendū est: qm̄ nō uacui ante discere. Et quātūlibet q̄q; p̄ceperit: nemo est qui doceri non egeat dū uiuit.

Quā ceteris discere debeamus tacere: ut loqui possimus dū conueniat. Ca. II. Vid autē p̄ ceteris debem⁹ discere q̄ tacere: ut possim loqui: ne prius me uox cōdemnet mea q̄ absoluat aliena. Scriptum ē em: Ex uerbis tuis cōdemnaberis. Quid opus est igit̄: ut p̄peres periculū suscipere cōdemnationis loquēdo: cum tacēdo possis esse tutior. Cōplures uidilinquendo pec-

etiam incidisse: uix quēq; tacendo. Ideoq; tacere nōsse q̄ loqui difficilius ē. Scio loqui plarorsq; cū tacere nesciant. Rarū ē tacere quēq; cū sibi loqui nihil p̄lit. Sapiēs ē ergo qui nouit tacere. Deniq; sapientia dei dixit: Dñs dedit mibi linguam eruditionis: ut sciam qn̄ oporteat s̄monē dicere. Merito ergo sapiens: qui a dño accipit quo tempore sibi loquēdū sit. Vnde bene ait scriptura: Homo sapiens tacebit usq; ad tempus. Ideo sancti dñi qui sciebāt: quia uox hominis plarūq; peccati annuncia est: & initiū humani erroris s̄mo est hominis: amabāt tacere. Deniq; sanct⁹ dñi ait: Dixi: custodiā uias meas: ut non delinquā in lingua mea. Sciebat em̄ & legerat diuina esse p̄fectionis: ut homo a lingua sua flagello abscederet: & a cōscientia suā testimonio. Verberamur em̄ tacito cogitationis nr̄e opprobrio: & iudicio cōscientia: uerberamur etiam uocis em̄ tacite: cū loquimur ea: quorū sono cedit animus noster: & mens cōsuauiatur. Quis autē est: qui mundū cora peccatorū habeat colluione: aut nō delinquat in lingua sua: Et ideo quia neminē uidebat: sanctū os seruare posse ab imundicia sermonis: ipse sibi silentio lege imposuit innocētia: ut tacēdo culpā declinaret: quā uix effugere posset loquēdo. Audiamus ergo cautionis magistrū. Dixi: custodiā uias meas: Hoc est: dixi mibi tacito cogitationis p̄cepto: indixi mibi: ut custodiā uias meas. Alia sunt uia: quas debemus sequi: alia: quas debem⁹ custodire. Sequi uias dñi: custodire nr̄as: ne in culpā dirigamur. Potes autē custodire: si nō cito loqris. Lex dicit: Audi isrl̄ dñm deū tuū. Non dicit loquere: sed audi. Ideo Eua lapsa ē: quia locuta ē uiro: qd̄ nō audierat a dño deo suo. Prima uox dei dicit tibi: Audi. Si audias: custodis uias tuas: & si lapsus es: cito corrige. In quo em̄ corrigit iuuenior uia suā: nisi custodiēdo uerba dñi: Tace ergo pri⁹ & audi: & nō delinques in lingua tua. Graue malū: ut aliq; ore suo cōdēnet. Etenim si p̄ ocioso uerbo reddet unusq; rōnem: quātō magis p̄ uerbo impuritatis & turpitudinis. Grauiora sunt em̄ uerba p̄cipitationis: q̄ ociosa. Ergo si p̄ ocioso uerbo ratio poscitur: quātō magis p̄ sermone impietatis p̄na exoluitur. Qn̄ oporteat nos oino mutos esse: sed negotiosū silētū: ut et m̄ sanctū dauid ut in .xxxvij. psalmo notat: os nostrū custodire. Quō etiam alijs scripturis admoneamur: custodiā circa mentē: cor & os nostrum adhibeamus. Ca. III.

Vid igit̄: Mutos nos eē oportet: Minime. Est em̄ tps tacēdi: & tps loquēdi. Deinde si p̄ ocioso uerbo reddem⁹ rōnem: uideam⁹ ne reddam⁹ & p̄ ocioso silentio. Est em̄ & negotiosū silētū: ut erat sūlana: quā pl̄ egit tacēdo: q̄ si esset locuta. Tacēdo em̄ apud hoies: locuta ē deo. Nec ullū mai⁹ indicū suā calliditas inuenit q̄ silētū. Cōscientia loq̄bat: tibi uox nō audiebat: nec quārcbat p̄ se hoim iudiciū: quā habebat dñi testimoniū. Ab illo igit̄ uolebat absolui: quem sciebat nullo mō posse falli. Ipse dñs in euāgelio tacens opabat salutē hoim. Recte ergo dauid: nō silētū sibi indixit p̄petuū: sed custodiā. Custodiam⁹ ergo cor nr̄m: custodiam⁹ os nr̄m. Vtrūq; em̄ scriptū est: Hic ut custodiam⁹ os. Alibi tibi dicit: Omī custodia scr̄ua cor tuū. Si custodiebat dauid: tu nō custodies: Si imunda labia habebat eiaias q̄ dixit: O miler ego qm̄ cōpunct⁹ sū: quā cum sim homo & imunda labia habē. Si p̄beta dñi imūda labia habebat: quō nō mūda habem⁹. Et cui: nisi unicuiq; nr̄m scriptum est: Sepi possessio ē tuam spinis: & aurū & argētum tuūm alliga: & ori tuo fac oshū & uerte: & uerbis tuis iugū & laterā. Possessio tua: mens tua ē. Aug. tuū: cor tuū est. Argētū tuū: eloquiū tuū ē. Eloquia dñi: eloquia casta: argētū igne examinatū. Bona etiam possessio: mens bona. Deniq; possessio p̄ciosa: hō mūdus. Sepi ergo hāc possessio: & circūallato cogitaciōib⁹: munito spinis sollicitudinū: ne ea irruāt & captiua ducāt irrationabiles corpus passionēs: ne icursent mot⁹ graues: ne diripiant uindemiam eius trāseuntes uia. Custodi interiore hoim tuū: Noli cū quasi uile negligere ac fastidire: quā p̄ciosa possessio est. Et merito p̄ciosa: cui⁹ fruct⁹ non caducus & t̄p̄alis: sed stabilis atq; et̄ne salutis ē. Cole ergo possessionē tuā: ut sint tibi agri. Alliga s̄monē tuū: ne laxuriet: ne hanciat: & multo quo peccata sibi colligat. Sit restrictor: & ripis suis coceceat. Cito lutū colligit amnis exundās. Alliga sensū tuū: nō sit remissus ac deflu⁹: ne dicat de te: Nō ē maligna ponere: neq; oleū: neq; aligaturā. Habet suas habenas mē-

Sv. Ambrož: Opera. Basilej, 1492. Ručně malovaná výzdoba. Knihovna františkánského kláštera v Plzni, sign. 21MB36